

Transmis à M.

KONINKRIJK BELGIE.ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, de 22e april 1983 door de Gemeenschapsminister van Cultuur verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van decreet "houdende statuut van de logiesverstreckende bedrijven", heeft de 28e april 1983 het volgend advies gegeven :

Zoals zijn opschrift laat uitschijnen, strekt het voorontwerp van decreet ertoe het "statuut van de logies-verstrekkende bedrijven" vast te stellen. Als zodanig meldt het zich aan als de opvolger, voor de Vlaamse Gemeenschap, van de wet van 19 februari 1963 houdende statuut van hotelinrichtingen, welke wet het trouwens, in artikel 10, opheft voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft.

Hoewel dat nergens uitdrukkelijk wordt gezegd, is het voorontwerp klaarblijkelijk gesteund op de gedachte dat de Vlaamse Gemeenschap ter zake bevoegd is op grond van artikel 4, 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dat als een culturele aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis, § 2, 1°, van de Grondwet naast de vrijetijdsbesteding "het toerisme" aanmerkt.

Op dat punt valt onmiddellijk op het parallellisme van het huidige voorontwerp met het voorontwerp van decreet "houdende het statuut van de reisbureaus voor de Vlaamse Gemeenschap" waarover de Raad van State advies heeft uitgebracht op 9 december 1981 (advies L. 14.054/VR); ook dat voorontwerp was gebaseerd op de gedachte dat de vaststelling van het statuut der reisbureaus onder "het toerisme" in de zin van evengenoemd artikel 4, 10°, van de bijzondere wet ondergebracht kan worden. Het parallellisme is des te opvallender doordat, net zoals het huidige voorontwerp de wet van 19 februari 1963 houdende statuut van hotelinrichtingen

.../...

opheft, het voorontwerp betreffende de reisbureaus in de opheffing van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus voorzag, en doordat deze beide wetten door de wetgevende macht werden gezien als twee belangrijke etappes in een zelfde beleid, te weten het toeristisch beleid (zie citaat in voornoemd advies L. 14.054/VR, p. 11, sub V).

Het mag dan ook geen verwondering wekken dat, toch globaal gezien, de Raad van State de conclusie die de zijne was in zijn advies L. 14.054/VR, ook toepasselijk acht op het huidige voorontwerp. Deze conclusie verwoordde hij als volgt :

"... Men stelt vast dat in de thans voorliggende aan-
gelegenheid de bijzondere wetgever, in navolging van de wet van 21 juli 1971, zich ertoe beperkt heeft de materies met naam te vermelden. De inhoud wordt niet nader omschreven. De parlementaire stukken bevatten evenmin een sluitende beschrijving. Regel van interpretatie is in dat geval dat de termen in hun gewone betekenis dienen te worden gelezen.

Als men die laatste regel in dit geval volgt, dient men ertoe te besluiten dat het regelen van een economische bedrijvigheid niet kan worden ingepast in de gewone betekenis van culturele aangelegenheid. In dat geval dient men aan te nemen dat er onvoldoende aanwijzing is om de Vlaamse Raad bevoegd te verklaren om de regelen die in het ontwerp vervat zijn, bij decreet vast te stellen. Deze blijven zaak van de nationale wetgever".

.../...

De Raad van State is dus, globaal beschouwd, de mening toegedaan dat de vaststelling van de regelen die in het voorontwerp zijn vervat, buiten de bevoegdheid van de Vlaamse Raad ligt. Hij preciseert uitdrukkelijk dat dit zijn globale conclusie is. Uit het voorontwerp kan men namelijk bepalingen isoleren die aan deze conclusie ontsnappen. Zo is dat het geval met artikel 5, 6°, van het voorontwerp, dat handelt over "de voorwaarden tot toekenning of weigering van premies voor het moderniseren en het bouwen van logies-verstrekkende bedrijven". Immers in zijn advies L. 13.920/2 van 23 maart 1981 (Documenten van de Raad van de Franse Gemeenschap, 1980-1981, nr 94-1, van 29 april 1981) waaruit het decreet van 16 juni 1981 van de Raad van de Franse Gemeenschap "tot inrichting van landelijke verblijven, verblijven op de boerderij, gemeubileerde vakantiewoningen en gastkamers" (Belgisch Staatsblad van 11 juli 1981, p. 8897 en 8898) is gegroeid, heeft de Raad van State vastgesteld dat de toekenning van bedoelde premies tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoort.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	:	G. BAETEMAN,	kamervoorzitter,
		J. NIMMEGEERS,	staatsraden,
		J. BORRET,	
		G. VAN HECKE,	assessoren van de
		F. DE KEMPENEER,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	:	S. VAN AELST,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. DE COENE,
auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

S. VAN AELST.

G. BAETEMAN.